

[Stats- og udenrigsministeren.]

i forståelse mellem tre partier, ikke i sig selv var et papir, som umiddelbart burde offentliggøres, og jeg håber, jeg kan vinde en vis respekt for et sådant synspunkt. Jeg vil tilføje, at protokollatet ikke er underskrevet, idet jeg, efter at det var formuleret, sagde, at jeg fandt det unødvendigt, at tre partier, der var indgået i et sagligt samarbejde, og som havde ført redelige forhandlinger, sådan som tilfældet har været, skulle bekræfte et protokollat, som alle var enige om, med højtidelige underskrifter. Jeg må altså bedrøve det ærede medlem på dette punkt.

Ikke desto mindre er dette protokollat naturligvis grundlaget for regeringens dannelse og virksomhed, uanset at det ikke kan beskæftige sig med alle de spørgsmål, som vil dukke op i et regeringssamarbejde; her må regeringspartierne forhandle sig til rette, og jeg er overbevist om, at de vil være i stand til at gøre det med den forhandlingsform og den saglige vilje til at nå frem til løsninger, som hidtil har været til stede. Jeg føler ikke et øjeblik nogen tvivl om, at dette også vil blive tilfældet fremover. For nu imidlertid at slå hul på den romantiske mytedannelse om dette hemmelighedsfulde papir skal jeg gerne gennemgå det, idet jeg dog må gøre den bemærkning, at det i væsentlig grad bliver en gentagelse af en række afsnit i regeringens programudtalelse.

Protokollatet er delt i 4 afsnit. For det første udenrigs- og forsvarspolitik, for det andet aktuelle foranstaltninger, for det tredje andre opgaver og for det fjerde særlige aftaler; dem gemmer jeg til sidst, for det er dette punkt, der er spændende for oppositionen og for pressen. Det må puttes derhen, hvor det også er placeret i protokollatet, på den allersidste plads deri.

Det første afsnit, om udenrigs- og forsvarspolitik, går ud på, at regeringsdeklarationen skal indeholde en tilkendegivelse af, at den hidtidige udenrigspolitik fortsættes uændret. Det fremhæves, at Danmark ikke

har fået tilbudt atomvåben, og det er opfattelsen, at et sådant tilbud, om det skulle komme til at foreligge, ikke bør modtages.

Vedrørende det fælleseuropæiske økonomiske samarbejde er de tre parter enige om at give udtryk for Danmarks positive interesse, men det må samtidig udtrykkes, at en saglig afgørelse først kan træffes, når alle fornødne oplysninger foreligger.

Parterne er enige om, at spørgsmålet om forswarets ordning må bedømmes ud fra de fortsatte forhandlinger dels inden for forsvarskommissionen, dels derefter i regeringen.

Afsnit 2 omhandler aktuelle foranstaltninger. For at styrke valutastillingen er der enighed om at søge iværksat følgende: en styrkelse af statens finanser, der påvirker forbruget med ca. 300 mill. kr. Dette skal opnås ved besparelser m. v. på ca. 100 mill. kr. Herunder falder en ophævelse af tildelingsordningen for biler, en forhøjelse af arbejdsgiverbidragene til ulykkesforsikringsfonden, en forhøjelse af afdragene inden for statslånsydelseerne af boliger, tilvejebringelse af mulighed for ekstraordinære afdrag på statslån i boligbyggeriet, en ændret fordeling af vejtilskuddet og almindelige besparelser, opnået ved en gennemgang af finansloven på grundlag af de tidligere i finansudvalget førte forhandlinger. Resten af beløbet tilvejebringes gennem øgede indtægter, ved afgifter og en obligatorisk opsparing på grundlag af større indkomster, hvorom der er truffet nærmere aftale, og hvis form er drøftet i et underudvalg. Monopollovgivningen ændres på en sådan måde, at forhøjelsen af priser på de områder, som loven omfatter, ikke kan finde sted uden godkendelse af monopoltilsynet. Der gennemføres en udbyttebegrænsning på 10 pct. af de nominelle udbytteprocenter, og der optages forhandling om, at pristalsvirkningen af de nye afgifter og af tøjskatten holdes uden for den automatiske pristalsregulering, således at bl. a. udstedelse af nye sparebeviser undgås.